

[Øllgaard.]

Vi diskuterede sidste år et spørgsmål, der har været megen kritik af i mange år, nemlig beskatningen af hjemmeværende børn. Dette spørgsmål bliver ordnet ved det foreliggende lovforslag, og vi kan fuldtud tiltræde de bestemmelser, der er indsat. Vi betragter det også som en rationalisering af forholdene, at man bruger de samme talstørrelser, 800 kr., 700 kr. og 600 kr., i dette forhold, hvor der er tale om skatteansættelse af hjemmeværende børn.

Jeg kan som sagt tiltræde forslaget, og jeg ønsker det hurtigt behandlet af hensyn til de skattelignende myndigheder:

Der er rejst et detailspørgsmål, der angår administrationen af kontrolloven, og som jeg gerne vil henlede den højtærede finansministers opmærksomhed på. Det står i forbindelse med amtsligningsinspektørernes og skatterådenes administration af kontrollovens bestemmelser. Når f. eks. en selvangivelse bliver kasseret og indkomsten forhøjet og vedkommende finder det håbløst at klage, så ser det ud til, at han kan komme ud for, at det, at der ikke er indgivet klage til de lokale ligningsmyndigheder over den foretagne forhøjelse, kan bevirke, at der bliver tale om at gøre ansvar gældende mod den pågældende for urigtig selvangivelse. Det kan lyde noget hårdt, og vi ønsker dette spørgsmål klarlagt. Det sker formentlig bedst i udvalget, men hvis det var muligt, ville jeg bede den højtærede finansminister fremsætte en bemærkning om sagen her. Vi er naturligvis alle enige om, at kontrollen med selvangivelser skal gennemføres efter kontrollovens ånd og mening, men vi er også interesseret i, at den bliver gennemført sådan, at der ikke opstår åbenbare urimeligheder, og at skatteyderne også får den ret, som tilkommer dem.

Jeg anbefaler lovforslaget.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til selve lovforslaget. Således som det foreligger, kan vi i det store og hele tiltræde det.

Jeg vil gerne udtale min tilfredshed med ændringen til lovens § 16 angående beskatning af hjemmeværende børn. Det er gennem mange år følt som en urimelighed, at de beskattedes på denne måde, og ikke mindst de unge selv følte, det var ganske

urimeligt, at de af deres jævnaldrende skulle være mistænkt for, at de ikke betalte skat, til trods for at de gennem den omstændighed, at deres indtægt blev lagt til forældrenes, måske betalte mere end deres jævnaldrende medtjenere i den samme husholdning. Man kunne fristes til at takke det ærede medlem hr. H. C. Hansen, der som finansminister i fjor afgav det løfte, som nu er blevet holdt både af ham, den tidligere finansminister og af den nuværende højtærede finansminister. Jeg tror, det vil vække glæde blandt mange unge.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle bemærkninger i relation til fradragsgrænsen, de 400 kr., som vi alle kender. Vi stilles nu overfor et lovforslag om bunden opsparing, som vil omfatte betydelige summer for mange mennesker, og jeg er enig i, at vi lever i en tid, hvor staten ikke har råd til at give tilbage, om jeg så må sige; men det bør dog efter min opfattelse ikke føre til, at man opretholder åbenbare urimeligheder overfor enkelte grupper af skatteydere. Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede finansminister, om man ikke i den foreliggende situation burde undersøge, om det ikke var muligt at ajourføre dette tal eller — det så jeg helst — gå over til at gennemføre skattekommissionens forslag og give pensionsbidraget fri, for det er jo i virkeligheden en bunden opsparing, disse mennesker foretager.

Vi har gennem årene — sidst ved mit partis ordfører i fjor, den højtærede indenrigsminister — gjort opmærksom på, at vi engang måtte komme til en ændring af dette forhold, og vi har ventet gennem år på resultaterne fra den store skattekommission. De foreligger nu forsåvidt i form af en betænkning, men jeg er bange for, at det kan vare længe endnu, før man tør vove at gå til en gennemgribende reform af hele vor skattelovgivning, så usikkert som det hele tegner sig på det økonomiske og finansielle område. Derfor vil jeg gerne også nævne spørgsmålet om, hvorvidt man stadigvæk kan opretholde den fuldkommen urimelige forskel mellem forsørgere og ikke-forsørgere, som er gældende efter den lov, vi har i øjeblikket. Jeg anbefaler dette til velvilig overvejelse hos den højtærede finansminister og til mulig behandling i det udvalg, der kommer til at behandle lovforslaget.